

הגרעין תורני-חברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'עקב' עלון מספר 134 כב' באב התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיללים

כניסת שבת: 19:08 יציאת שבת: 20:07

הרב עוזד מיטלמן מתוך הרשת

מיום חיים

ישראל, ומדגיש את החיוב להתענג בשבת. הקב"ה לא ציווה רק מה אסור לעשות, אלא ציווה גם להתענג בשבת.

העונג בשבת מתבטא במעשים, אך גם בנקודת המבט. ניתן לרטון במשך כל השבת על האיסור לעשות כך או אחרת, אך לא פעם מנקודת מבט שונה - הדברים נראים אחרת לגמרי. המנוחה הכפויה על האדם מכריחה אותו לראות ולמצוא דברים אחרים לעשות ביום השבת, עד כדי "ויתן" לך משאלות לבך."

אלו הן פירותיה של מצנת השבת, ואלו הן הטובות הנגזרות שצמחו, כביכול מאליהן, מקיומה. כמצנת השבת - כך גם מצוות אחרות יש להן פירות שניתן לראותם תוך כדי הקיום או זמן קצר אחריו. אך פירות אלו אינם הפירות הסופיים: רבי חייא בר אבא מעיר שהפירות אינם שכר המצווה, אלא השכר מחכה בסוף הדרך - בעקבה של ההיסטוריה.

לעיתים אנו מהרהרים בשאלה מה בכלל אנחנו עושים ולמה אנו עושים זאת. הרי איננו זוכים רואים את התוצאות המיוחלות עליהן מדברות התורה! על כך אומר ריבוננו של עולם: והיה עקב - לעתיד לבוא - עוד תשמעון.

שמה של פרשת השבוע, "עקב", נטול מהמילה השנייה בפסוק הפותח את הפרשה. על פי פשטי המקראות, פירושה של המילה "עקב" הוא 'בעקבות' - כלומר, לשון סיבה ותוצאה. המדרש קורא במילה זו משמעות נוספת:

"...אמר רבי יוסי ברבי חנינא: אימתי שמרו ישראל את השבת כשם שראוי לה? תחילה, כשניתנה להן באלוש. מניין? שנאמר 'וישבתו העם ביום השביעי'. ואת סבור שמא לרעתך נתתי לך את השבת? לא נתתי לך אלא לטובתך! כיצד? אמר רבי חייא ברבי אבא: את מקדש את השבת במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ומהנה את נפשך, ואני נותן לך שכר. מניין? 'וקראת לשבת עונג וגו' - מה כתיב אחריו? - 'אז תתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך'. אמרו לו ישראל: ואימתי את נותן לנו שכר המצוות שאנו עושים? אמר להם הקב"ה: מצוות שאתם עושים, מפירותיהן אתם אוכלים עכשיו, אבל שכרו בעקב אני נותן לכם. מניין? ממה שקרינו בעניינו: 'והיה עקב תשמעון'."

הדיון מתחיל במצנת השבת, אך יוצא לדיון בכלל במטרתן של המצוות. האם המצוות הן לטובתם או לרעתם של ישראל? במבט ראשון נראה שלא טמון טוב רב במצנת השבת. וכי איזו טובה יכולה לצמוח מכך שאסור לעשות פעולות מסויימות? אך כבר על כך אומר הקב"ה שהמצוות הן לטובתם של

מערכת עלון "לשם שמים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-חברתי יבנה

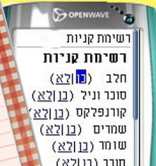
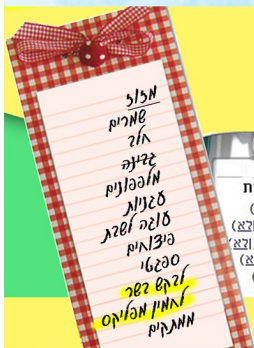
לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ימירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בי"ב מזוז רח' שבז' 08-9436945

הלכות שמירת הנפש

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתי
למחר עד
שאני לומד
את כל
התורה
כולה

(ויקרא רבה)

א. מצות עשה על האדם לעשות מעקה לגגו, כדי שלא יפול ממנו אדם.

וחיוב זה הוא רק בבית העומד למגורים, ויש בו ארבע אמות על ארבע אמות. (ש"ע ח"מ תכז)

ב. גובה המעקה יהיה לפחות עשרה טפחים, ויהיה חזק בשיעור שאם ישען עליו אדם - לא יפול. (שם)

"פסל לך שני לחות אבנים"

עיקר עבודת ה' של איש ישראל, הוא שיהיו כל מעשיו לשם שמים, אמנם לא קל כל הזמן להתכונן, מה גם שלפעמים ישנה גם הנאה לאדם. לפיכך צריך להשתדל שלפחות הכוונה הראשונה תהיה לשם שמים, והכוונה האנוכית, תהיה אחרונה.

וזה ההבדל בין עבודה זרה ללוחות, לגבי הלוחות כתוב 'פסל לך', אתה תהיה בסוף. לעומת ע"ז, שכתוב 'תעשה לך פסל' אתה-האנוכי, בראש. -השפת אמת- שנוכח שכל מעשינו וכוונותינו יהיו לשם שמים

שבת שלום

מאת: מרים

חכמת נשים גאוה...

בעוה"ז, על כן בשאיפותיו החומרניות הוא מוסר את המושכות לידי יצה"ר אשר מנתק אותו מבעלותו על הסוס ומובילנו ריקם לביתו. על כך נאמר: "פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים" (דברים, ח', י"ב-י"ד)

יש פעמים שבמרץ החיים אנו שוכחים את הקב"ה ורודפים אחרי החומר. ופעמים שגם כאשר אנחנו מגיעים לעסוק במצוות ומעשים טובים, עלינו לחדד כוונותינו.

כמבואר במסילת ישרים פרק ג': "ודבר זה הודיעונו חכמינו זכרונם לברכה באמרם (עירובין יג): נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו, ואיכא דאמרי ימשמש במעשיו. ותראה ששני הלשונות הם שתי אזהרות טובות ומועילות מאד. כי הנה הפשפש במעשים הוא לחקור על כלל המעשים ולהתבונן בו, הנמצא בהם מעשים אשר לא יעשו אשר אינם הולכים על פי מצות

ה' וחקיו... אך המשמוש היא החקירה אפילו במעשים הטובים עצמם. לחקור ולראות היש בענינים איזה פניה אשר לא טובה או איזה חלק רע שיצטרך להסירו ולבערו..."

פרשת עקב פותחת בפסוק: "והיה עקב תשמעון", הרש"י מפרש: "אם המצות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון", ומה היא "מצוה קלה"? מסבירה הגמרא: שאדם דורסן ברגליו שאין חשובין בעיניו כלום" (רש"י-ע"ז, יח.). רבי אומר: "והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות (אבות, פ"ב, משנה א'). המזלזל במצוה הקלה סופו שיגיע לקלקול גדול יותר, כי המעז לזלזל במצוות האל הדבר מעיד על הפגם ביראת שמים שלו אשר הוא המקור לחטא הגאוה של האדם, שנאמר: "עקב ענוה יראת ה'" (משלי, כ"ב, ד').

מכאן שמה שמביא לבטחון בה' והתבטלות לגמרי לפניו, מתחיל דווקא במעשים- היכולת לא לוותר על אף מצוה קלה כבחמורה, מה שמסמל את האמונה התמימה בה'... שנזכה לשמוח בכל מצווה ומכאן לעשות כל מצווה באמת לשם שמים.

האמנתי, באמת שהאמנתי. חשבתי שאני בוחרת בדרך הנכונה, היה לי ברור שזו מצוותך. כל מה שרציתי- פשוט לעזור. זה זמן רב שאני מתחבטת עם השאלה עד כמה, עד כמה המעורבות שלי נובעת מתוך רצון לעזור בפשטות- לשמן, ועד כמה אני יוצאת נשכרת ומסופקת מכך.

בשיחה האחרונה עם חברה טובה שלי היא שאלה אותי שאלה נוקבת: דמייני שאת נמצאת בתהליך את מתמסרת לגמרי משקיעה את כל כוחות הנפש באותו אדם. ולבסוף כשהוא כבר יכול "לעמוד בפני עצמו" משהי אחרת מקבלת את הקרדיט- איך תרגישי?...

רציתי נורא לענות לה תשובה אחרת. לומר: "אשמח כי הוא במקום טוב יותר, אהיה שלימה כי הקב"ה נתן לי תפקיד ומילאתי אותו בשלמות- ולא משנה הכבוד או התהילה. כי בסופו של דבר- הכל "לחי העולמים". אבל כמובן שהתשובה היחידה שהצלחתי לענות היא: "רע, ארגיש ממש רע"...

מדוע קשה לחלק מאיתנו (או לפחות לי...) להיות נקייה לגמרי מהגאוה הזו? לעשות לגמרי "לשם שמיים"...

משל לעשיר שהיה רוכב על סוסו בדרכו העירה ופגש עני המבקש נדבות, העשיר עצר את סוסו ונתן לעני זהוב אחד לפרנסתו, פנה העני לעשיר בבקשה שירכיבהו על סוסו עד כיכר העיר משום שרגליו כואבות. חמל העשיר על האיש העני והעלהו על סוסו ואף נתן בידיו את המושכות בכדי שינהיג את הסוס עד בואם העירה. כשהגיעו לכיכר העיר המלאה באנשים פנה העני לעשיר היושב על הסוס מאחוריו ובקשו לרדת מן הסוס. תמה העשיר על עזות העני ואמר לו: הרי זה סוסי ולא סוסך, איך אתה מעז לגרשני? בתגובה לכך צעק העני: הצילו! האיש הזה רוצה לגזול ממני את סוסי שהוא רכושי היחיד לאחר שעשיתי עמו חסד והרכבתיו עליו. לעומתו זעק העשיר אני הוא שנתתי לך צדקה ואף הרכבתיך על סוסי ובמקום להודות לי אתה משיב לי רעה תחת טובה?!, נגשו שני האנשים אל השופט וכששמע השופט את דבריהם פסק: אמנם נראה כי הסוס היה של העשיר אך ברגע שעשיר מסר לעני את המושכות והרסן של הסוס הוא אבד בכך את זכותו על הסוס.

הנמשל הוא לאדם המתרכז רק באכילה ושתיה ובכך הוא מאבד את השליטה על רוחניותו ונגרר לשכחת עיקר ייעודו

כמה חילים על הצדיק הנצי"ב

נפתלי צבי
יהודה ברלין

חי בין השנים
1816-1893

שלומי חג'בי

אביו עבד במסחר ודאג שבנו ילמד תורה, מעט אחרי גיל 13 התחתן עם נכדתו של רבי חיים מוולוז'ין (מקים עולם הישיבות בחו"ל), עם השנים בניגוד לרצונו התבקש לעמוד בראש ישיבת וולוז'ין שמנתה 400 תלמיד, במקביל אליו עמד ראש ישיבה נוסף רבי יוסף בר סולובייצ'יק אך הדברים לא עלו יפה, והנצי"ב נשאר לבדו, מכיוון שמחלוקתם הייתה "לשם שמיים" לא נמנעו עם השנים לבוא בקשרי חיתון,

שנכדתו של הנצי"ב התחתנה עם בנו של רבי יוסף בר. ראה בעלייה לארץ ישראל חלק הכרחי בגאולת ישראל ודרבן את תלמידיו לעלות. שלטונות רוסיה דרשו לערוך שינויים בנוהלי הישיבה, להפחית את מספר שעות לימודי הקודש, לימוד שפות חדשות, רבנים בעלי דיפלומה בלבד, לקיחת חלק מהסמכויות לראש הישיבה ושיהיה פיקוח חיצוני, הנצי"ב התנגד לחלק מהבקשות הללו, והשלטונות סגרו את הישיבה,

מבין תלמידי הישיבה היו הרב קוק, ש"י עגנון, חיים נחמן ביאליק, הצער הכבד דרדר את מצבו הבריאותי וכשנה לאחר האירוע הקשה הזה נפטר הנצי"ב בכ"ח אב 1893, בניו המשיכו את דרכו רבי חיים ברלין עלה לארץ והיה לרב קהילה בירושלים, רבי מאיר ברלין על שמו קרויה אוניברסיטת בר אילן) היה ממקימי הציונות הדתית, ערך את עיתון "הצופה" ועסק בפוליטיקה.

להקה של צפרדעים טיילו להם ביער, ולפתע נפלו שני צפרדעים לתוך בור עמוק מאוד. כל שאר הצפרדעים התגודדו יחד סביב הבור. כשהם ראו עד כמה הבור עמוק והם צעקו לצפרדעים שנפלו:

שעת סיפור כוחן של מילות עידוד

חבר'ה, אין לכם שום סיכוי שתצאו מכאן בחיים... אתם נחשבים כבר למתים... חבל לכם בכלל להתאמץ! לצפרדעים שנפלו לא היה שום חשק לוותר על חייהם בכזאת קלות. שני הצפרדעים התעלמו מהצעקות והסימנים של חבריהם מלמעלה וניסו לקפוץ החוצה בכל כוחם, בשעה שהצפרדעים שמחוץ לבור ממשיכים לצעוק להם ולסמן להם בכל מיני דרכים עם הידיים שאין להם כל סיכוי... בחיים לא תצאו מכאן...

אחד הצפרדעים מהבור שמע בעצתם של הצפרדעים ואז אט אט אפסו כוחותיו, הוא פשוט נכנע ומת בקרקעית הבור.

הצפרדע השני, לא ויתר, הוא ניסה והמשיך בכל כוחו בשעה שהצפרדעים מסמנים לו בתנועות וצועקים מפתח הבור, חבל על המאמץ... אין לך שום סיכוי בעולם... הפסק את המאמץ והסבל שלך, ופשוט תמות.

בכל זאת הצפרדע המשיך לנסות, הוא קפץ אפילו חזק יותר...

ובסופו של דבר, הוא נתן ניתור כזה חזק והצליח לצאת החוצה מהבור.

כשהוא יצא החוצה, שאלו אותו חבריו הצפרדעים: איך עשית את זה? הבור היה ממש עמוק... בשפת הסימנים הסביר להם הצפרדע הזה כי הוא חירש... הוא לא שמע מה אומרים לו, ובטעות פירש את קריאותיהם הנרגשות כמילות עידוד...

40 שנה לסניף בני-עקיבא יבנה

סילים ומחנות
למ הנהגת זא וצמח
לא אפסח הנני אלונה...

קפי, אנה נטל
באלס? באלס?

שבת ארגון

תמונות בשביל
מפגש 100 שנה שיהיה
לסניף בני-עקיבא יבנה

מתי???

נטיעות

לרגל הערב
המקסים שהיה
השבוע לסניפנו
היקר...

זו ההזדמנות להגיד
תודה ענקית לכל
העוסקים במלאכה
ובראשם

שיר אפטיקר

בת השירות
המקסימה שלנו

אוריה טעסה

הקוממורית

מספר אחת

ורוחמה דהן

הבוגרת שלנו

מאחורי הקלעים...

תודה לכן על ערב

נפלא, על כל

ההשקעה והארגון

אוהבים ומעריכים

40 שנה של סניף...

הרב אבי אונדין
ר"מ בישיבת ההסדר שדרות

הרב יהודה בן-ישי
רב קהילה בשכונה בירושלים ששכל את בתו רות, חתנו אהוד
ושלושת נכדיו יואב, אלעד והדס הי"ד בפיגוע ביישוב איתמר

והרב אליעזר וואליצקי
משימים באיחוד ליבנה... יודע כמה?

הילולא לכבודו של מרן הר"א זצוק"ל

במעמד
רבנים, ח"כ,
ואישי ציבור
במקום דוכני מכירות:
דיסקים, מטפחות, ספרים,
כיפות, תכשיטים, תשמישי
קדושה וכו'

יום שני
אור ל-
ג' אלול
20/8 למניינם
19:00
באשכול פיס
(ברחוב האלון)

"בין ייאוש לתקווה"

מחזמר מאת חניכי ומדריכי בני עקיבא סניף יבנה

הצגה מצחיקה, מרגשת ומלמדת:

מת? יום ראשון, א' אלול במתנ"ס נאות שז"ר.

נשמח לראותכם! חברי בני עקיבא

בס"ד

תבליני א.א.
ת ב ל י נ י ם מ ק ו ר י ם

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בהשגחת הרבנות יבנה

מלוגוגי